ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (έκτο τμήμα)

της 14ης Νοεμβρίου 2002 *

Στην υπόθεση C-316/00,

Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον R. B. Wainwright, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

προσφεύγουσα,

κατά

Ιρλανδίας, εκπροσωπουμένης από τον D. J. O'Hagan, επικουρούμενο από τους E. Fitzsimons, SC, και E. Galligan, BL, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

καθής,

που έχει ως αντικείμενο να αναγνωριστεί ότι η Ιρλανδία:

— μη διασφαλίζοντας την τήρηση των βιολογικών παραμέτρων 57 (ολικά κολοβακτηριοειδή) και 58 (κολοβακτηριοειδή κοπράνων) που καθορίζονται στο

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

παράρτημα I της οδηγίας 80/778/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 15ης Ιουλίου 1980, περί της ποιότητας του πόσιμου νερού (ΕΕ ειδ. έκδ. 15/001, σ. 255), όσον αφορά ορισμένα δημόσια δίκτυα παροχής ύδατος και ορισμένα δίκτυα ομαδικής υδροδοτήσεως (πλην εκείνων που παρέχουν κάτω από 10 m^3 ύδατος ημερησίως κατά μέσο όρο ή που εξυπηρετούν κάτω από 50 άτομα, εκτός αν το νερό διατίθεται στο πλαίσιο εμπορικής ή δημόσιας δραστηριότητας), τα οποία προσδιορίζονται στις επίσημες εκθέσεις σχετικά με το πόσιμο νερό και στην αλληλογραφία που αφορά την περιοχή του Ballycroy (Ιρλανδία), και

— μη λαμβάνοντας υπόψη, με τη ρύθμιση που θέσπισε για την εφαρμογή της εν λόγω οδηγίας, τον δεσμευτικό χαρακτήρα των απαιτήσεων του παραρτήματος I αυτής όσον αφορά τα δίκτυα ομαδικής υδροδοτήσεως,

παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 7, παράγραφος 6, 18 και 19 της εν λόγω οδηγίας, καθώς και από τη Συνθήκη ΕΚ,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (έκτο τμήμα),

συγκείμενο από τους J.-P. Puissochet, πρόεδρο τμήματος, R. Schintgen, Β. Σκουρή, F. Macken και J. N. Cunha Rodrigues (εισηγητή), δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: A. Tizzano

γραμματέας: H. von Holstein, βοηθός γραμματέας,

έχοντας υπόψη την έκθεση ακροατηρίου,

αφού άκουσε τις αγορεύσεις των διαδίκων κατά τη συνεδρίαση της 7ης Φεβρουαρίου 2002,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 25ης Απριλίου 2002,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 21 Αυγούστου 2000 και τροποποίησε με το υπόμνημα απαντήσεως το οποίο κατέθεσε στις 27 Φεβρουαρίου 2001, η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων άσκησε προσφυγή, δυνάμει του άρθρου 226 ΕΚ, ζητώντας να αναγνωριστεί ότι η Ιρλανδία:

— μη διασφαλίζοντας την τήρηση των βιολογικών παραμέτρων 57 (ολικά κολοβακτηριοειδή) και 58 (κολοβακτηριοειδή κοπράνων) που καθορίζονται στο παράρτημα Ι της οδηγίας 80/778/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 15ης Ιουλίου 1980, περί της ποιότητας του πόσιμου νερού (ΕΕ ειδ. έκδ. 15/001, σ. 255), όσον αφορά ορισμένα δημόσια δίκτυα παροχής ύδατος και ορισμένα δίκτυα ομαδικής υδροδοτήσεως (πλην εκείνων που παρέχουν κάτω από 10 m^3 ύδατος ημερησίως κατά μέσο όρο ή που εξυπηρετούν κάτω από 50 άτομα, εκτός αν το νερό διατίθεται στο πλαίσιο εμπορικής ή δημόσιας δραστηριότητας), τα οποία προσδιορίζονται στις επίσημες εκθέσεις σχετικά με το πόσιμο νερό και στην αλληλογραφία που αφορά την περιοχή του Ballycroy (Ιρλανδία), και

— μη λαμβάνοντας υπόψη, με τη ρύθμιση που θέσπισε για την εφαρμογή της εν λόγω οδηγίας, τον δεσμευτικό χαρακτήρα των απαιτήσεων του παραρτήματος I αυτής όσον αφορά τα δίκτυα ομαδικής υδροδοτήσεως,

παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 7, παράγραφος 6, 18 και 19 της εν λόγω οδηγίας, καθώς και από τη Συνθήκη ΕΚ.

Το νομικό πλαίσιο

Η κοινοτική ρύθμιση

2 Κατά το άρθρο 2 της οδηγίας 80/778, «νοούνται ως πόσιμο νερό όλα τα νερά που χρησιμοποιούνται για αυτό το σκοπό είτε χωρίς προηγούμενη κατεργασία είτε ύστερα από κατεργασία, όποια και αν είναι η προέλευσή τους δηλαδή:

— είτε πρόκειται για νερά που παραδίδονται στην κατανάλωση,

και

— είτε πρόκειται για νερά:

— που χρησιμοποιούνται σε μια επιχείρηση τροφίμων με σκοπό την παρασκευή, την κατεργασία, τη συντήρηση ή τη διάθεση στην αγορά προϊόντων ή ουσιών που προορίζονται για κατανάλωση από τον άνθρωπο

και

— που επηρεάζουν τον τελικό βαθμό υγιεινότητος των τροφίμων».

3 Το άρθρο 7 της οδηγίας 80/778 προβλέπει τα εξής:

«1. Τα κράτη μέλη ορίζουν τις τιμές που έχουν εφαρμογή στο πόσιμο νερό για τις παραμέτρους που περιλαμβάνονται στο παράρτημα Ι.

[...]

3. Όσον αφορά τις παραμέτρους που περιλαμβάνονται στους πίνακες Α, Β, Γ, Δ και Ε του παραρτήματος Ι:

— οι τιμές που θα ορισθούν από τα κράτη μέλη πρέπει να είναι κατώτερες ή ίσες με τις τιμές που περιλαμβάνονται κάτω από τη στήλη με τίτλο "Ανώτατη παραδεκτή συγκέντρωση"·

— για τον καθορισμό των τιμών τα κράτη μέλη προϊδεάζονται από αυτές που περιλαμβάνονται κάτω από τη στήλη με τίτλο "Ενδεικτικό επίπεδο".

[...]

6. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα κατάλληλα μέτρα ώστε το πόσιμο νερό να ανταποκρίνεται τουλάχιστον στις απαιτήσεις που προδιαγράφονται στο παράρτημα Ι.»

4 Το άρθρο 12, παράγραφος 1, της οδηγίας 80/778 ορίζει ότι τα κράτη μέλη θεσπίζουν όλες τις αναγκαίες διατάξεις προκειμένου να γίνεται τακτικός έλεγχος της ποιότητας του πόσιμου νερού.

5 Δυνάμει του άρθρου 18, παράγραφος 1, της οδηγίας 80/778, τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι αναγκαίες για να συμμορφωθούν προς την οδηγία αυτή και προς τα παραρτήματά της εντός δύο ετών από την ημερομηνία κοινοποιήσεως.

6 Δεδομένου ότι η εν λόγω οδηγία κοινοποιήθηκε στην Ιρλανδία στις 18 Ιουλίου 1980, η ταχθείσα από το άρθρο 18 προθεσμία μεταφοράς της στο εσωτερικό δίκαιο έληξε επομένως στις 18 Ιουλίου 1982.

7 Το άρθρο 19 της οδηγίας 80/778 ορίζει ότι τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα ώστε η ποιότητα του πόσιμου νερού να ανταποκριθεί στην εν λόγω οδηγία εντός πέντε ετών από την ημερομηνία κοινοποιήσεως. Επομένως, η ταχθείσα από το άρθρο 19 προθεσμία έληξε στις 18 Ιουλίου 1985.

8 Στο παράρτημα Ι της οδηγίας 80/778 περιλαμβάνεται ένας πίνακας παραμέτρων. Στον πίνακα Ε του παραρτήματος αυτού απαριθμούνται οι μικροβιολογικές παράμετροι και προσδιορίζεται η ανώτατη παραδεκτή συγκέντρωση των εν λόγω παραμέτρων. Όσον αφορά τις επίμαχες στην υπό κρίση προσφυγή παραμέτρους, οι ως άνω διατάξεις έχουν ως εξής:

	Παράμετροι	Αποτελέσματα: όγκος του δείγματος (σε ml)	Ενδεικτικό επίπεδο	Ανώτατη παραδεκτή συγκέντρωση	
				Μέθοδος των διηθητικών μεμβρανών	Μέθοδος των πολλαπλών σωλήνων (NPP)
57	Ολικά κολοβακτηριοειδή [1]	100	—	0	NPP<1
58	Κολοβακτηριοειδή κοπράνων	100	—	0	NPP<1

(1) Υπό τον όρο ότι θα εξετασθεί ένας ικανός αριθμός δειγμάτων (95 % συμφώνων αποτελεσμάτων).

9 Η οδηγία 98/83/ΕΚ του Συμβουλίου, της 3ης Νοεμβρίου 1998, σχετικά με την ποιότητα του νερού ανθρώπινης κατανάλωσης (ΕΕ L 330, σ. 32), αντικατέστησε την οδηγία 80/778.

10 Η οδηγία 98/83 άρχισε να ισχύει στις 25 Δεκεμβρίου 1998 δυνάμει του άρθρου της 18. Κατά το άρθρο 17, παράγραφος 1, τα κράτη μέλη όφειλαν να μεταφέρουν την οδηγία στο εσωτερικό δίκαιο μέχρι τις 25 Δεκεμβρίου 2000. Κατά το άρθρο 14 της οδηγίας, η ποιότητα του πόσιμου νερού πρέπει να ανταποκρίνεται προς τις διατάξεις της οδηγίας το αργότερο στις 25 Δεκεμβρίου 2003. Με το άρθρο 16, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, της ως άνω οδηγίας καταργείται η οδηγία 80/778 από την ίδια αυτή ημερομηνία.

11 Το άρθρο 3, παράγραφος 2, της οδηγίας 98/83 προβλέπει τα εξής:

«Τα κράτη μέλη μπορούν να εξαιρούν από τις διατάξεις της παρούσας οδηγίας:

[...]

β) το νερό ανθρώπινης κατανάλωσης που λαμβάνεται από συγκεκριμένη πηγή με παροχή κάτω των 10 m^3 ημερησίως κατά μέσο όρο ή που εξυπηρετεί κάτω από 50 άτομα, εκτός εάν το νερό διατίθεται στο πλαίσιο εμπορικής ή δημόσιας δραστηριότητας.»

12 Το παράρτημα Ι της οδηγίας 98/83 αντικαθιστά τα κολοβακτηριοειδή κοπράνων με τα «*Escherichia coli* (E. Coli)» ως υποχρεωτική μικροβιολογική παράμετρο, ενώ κατατάσσει τα κολοβακτηριοειδή ως απλή παράμετρο ενδεικτικής σημασίας.

Η εθνική ρύθμιση

13 Για τη μεταφορά της οδηγίας 80/778 στο εσωτερικό δίκαιο, η Ιρλανδία εξέδωσε τον Statutory Instrument αριθ. 81 του 1988, υπό τον τίτλο «European Communities (Quality of Water Intended for Human Consumption) Regulations, 1988» (στο εξής: κανονιστική ρύθμιση του 1988).

14 Κατά το άρθρο 4 της κανονιστικής ρυθμίσεως του 1988:

«Οι υγειονομικές αρχές λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα ώστε να εξασφαλίζεται ότι:

a) το πόσιμο νερό ανταποκρίνεται στις απαιτήσεις της παρούσας κανονιστικής ρυθμίσεως, εκτός από τις περιπτώσεις κατά τις οποίες χορηγήθηκε παρέκκλιση δυνάμει του άρθρου 5 [...]

[...]».

15 Το άρθρο 8 της κανονιστικής ρυθμίσεως του 1988 προβλέπει τα εξής:

«Αν αποδεικνύεται, κατόπιν ελέγχου που διεξήχθη βάσει του άρθρου 7, ότι η ποιότητα του πόσιμου νερού δεν ανταποκρίνεται στις απαιτήσεις της παρούσας κανονιστικής ρυθμίσεως, η υγειονομική αρχή:

(a) λαμβάνει κάθε εύλογο μέτρο προκειμένου να πληροφορήσει τους εν λόγω καταναλωτές ύδατος σχετικά με την ύπαρξη απαραδέκτου κινδύνου για τη δημόσια υγεία,

(b) στην περίπτωση παροχής ύδατος από δημόσιο φορέα, καταρτίζει το συντομότερο δυνατόν πρόγραμμα δράσεως για τη βελτίωση της ποιότητας του νερού,

(c) στην περίπτωση παροχής ύδατος από ιδιωτικό φορέα, ενημερώνει το συντομότερο δυνατόν το άτομο ή τα άτομα που είναι υπεύθυνα για την παροχή ύδατος σχετικά με τα μέτρα που πρέπει να ληφθούν για τη βελτίωση της ποιότητας του νερού.»

16 Η κανονιστική ρύθμιση του 1988 τροποποιήθηκε με τον Statutory Instrument αριθ. 350 του 1999, που εκδόθηκε στις 3 Νοεμβρίου 1999, και με τον Statutory Instrument αριθ. 177 του 2000, που εκδόθηκε στις 20 Ιουνίου 2000. Εν συνεχεία, καταργήθηκε και αντικαταστάθηκε, από την 1η Ιανουαρίου 2004, από τον Statutory Instrument αριθ. 439 του 2000, που εκδόθηκε στις 18 Δεκεμβρίου 2000, για την εφαρμογή της οδηγίας 98/83.

Πραγματικά περιστατικά

17 Η παρούσα υπόθεση αφορά ιδίως τα δίκτυα ομαδικής υδροδοτήσεως («Group Water Schemes»), τα οποία είναι ιδιαίτερα διαδεδομένα στην Ιρλανδία. Η Ιρλανδική Κυβέρνηση, χωρίς να αντικρουστεί από την Επιτροπή, παρέχει τα ακόλουθα πληροφοριακά στοιχεία ως προς τα χαρακτηριστικά των εν λόγω δικτύων.

18 Η εγκατάσταση των δικτύων ομαδικής υδροδοτήσεως άρχισε το 1962 και τα εν λόγω δίκτυα αποτελούσαν τη λύση στις δυσχέρειες που συνεπαγόταν η χαμηλή πυκνότητα του πληθυσμού στη δημιουργία της αναγκαίας υποδομής για τον εφοδιασμό απομακρυσμένων αγροτικών περιοχών της Ιρλανδίας με πόσιμο νερό.

19 Στην Ιρλανδία, δίκτυο ομαδικής υδροδοτήσεως είναι το δίκτυο το οποίο τροφοδοτεί με πόσιμο νερό δύο ή περισσότερα νοικοκυριά, χρησιμοποιώντας κοινή ή διαμοιραζόμενη πηγή και το σύστημα παροχής ύδατος του οποίου την κυριότητα έχει ένας αγροτικός συνεταιρισμός, που εξασφαλίζει τη λειτουργία και συντήρησή του. Τα δίκτυα ομαδικής υδροδοτήσεως παρέχουν πόσιμο νερό σε περίπου 145 000 αγροτικά νοικοκυριά. Ο αριθμός των νοικοκυριών που εξυπηρετούνται από ένα τέτοιο δίκτυο ποικίλλει από δύο έως άνω των χιλίων. Από την απογραφή του 1991 προκύπτει ότι ένα μέσο δίκτυο εξυπηρετεί περίπου 28 νοικοκυριά (ήτοι 1000 άτομα). Τα εν λόγω δίκτυα αναπτύσσονται χάρη σε πρωτοβουλία που αναλαμβάνει η τοπική κοινότητα για τη δημιουργία συνεταιρισμού. Τα δίκτυα ανήκουν κατά συγκυριότητα στα μέλη τους Τα μέλη αυτά συνιστούν ένα trust, στο πλαίσιο του οποίου όλα τα στοιχεία του ενεργητικού ανήκουν κατά συγκυριότητα στα μέλη του δικτύου, ή μια εταιρία (συνεταιρισμό ή εταιρία περιορισμένης ευθύνης), προκειμένου να εγκαταστήσει το δίκτυο και να εξασφαλίζει τη λειτουργία και συντήρησή του επ' ονόματί τους. Ο Υπουργός Περιβάλλοντος και Τοπικής Αυτοδιοικήσεως χορηγούν επιδοτήσεις για την αντιμετώπιση των δαπανών που απαιτούνται για την ανάπτυξη και τον εκσυγχρονισμό των ως άνω δικτύων.

20 Από τα 145 000 οικεία νοικοκυριά, περίπου τα 90 000 εξυπηρετούνται από δίκτυα ομαδικής υδροδοτήσεως που συνδέονται με το δημόσιο δίκτυο υδρεύσεως. Στην περίπτωση αυτή, το δίκτυο ομαδικής υδροδοτήσεως διαχειρίζεται κατά κανόνα το σύστημα παροχής ύδατος, ενώ οι οργανισμοί τοπικής αυτοδιοικήσεως εφοδιάζουν το δίκτυο με πόσιμο νερό με σκοπό τη διανομή του στα μέλη του δικτύου.

21 Τα υπόλοιπα 55 000 νοικοκυριά εξυπηρετούνται από δίκτυα ομαδικής υδροδοτήσεως τα οποία εφοδιάζονται με νερό από ιδιωτικούς υδατοταμευτήρες, όπως από πηγές, από φρέατα, από ποταμούς ή από λίμνες. Τα δίκτυα που τροφοδοτούνται μέσω ιδιωτικών υδατοταμευτήρων παρουσιάζουν τα πιο έντονα προβλήματα όσον αφορά την ανεπαρκή ποιότητα του ύδατος, στο μέτρο που η χρήση και εκμετάλλευση του εξοπλισμού για τη διήθηση και την απολύμανση του νερού δεν διεξάγονται πάντοτε κατά ικανοποιητικό τρόπο.

22 Πρέπει να προστεθεί ότι, από το 1991, οι ιρλανδικές αρχές δημοσιεύουν ετήσιες εκθέσεις σχετικά με την ποιότητα του πόσιμου νερού στην Ιρλανδία (στο εξής: ετήσιες εκθέσεις).

Η διαδικασία προ της ασκήσεως της προσφυγής και η διαδικασία ενώπιον του Δικαστηρίου

23 Βάσει των ως άνω ετησίων εκθέσεων και κατόπιν καταγγελιών σχετικά με τη μικροβιολογική μόλυνση του πόσιμου νερού στην Ιρλανδία, η Επιτροπή απηύθυνε προς την Ιρλανδία έγγραφο οχλήσεως στις 30 Οκτωβρίου 1998.

24 Οι ιρλανδικές αρχές απάντησαν στο εν λόγω έγγραφο οχλήσεως με έγγραφο της 16ης Μαρτίου 1999. Δεσμεύθηκαν να ενεργήσουν κατά τρόπο ώστε η ποιότητα του πόσιμου νερού να ανταποκρίνεται στις απαιτήσεις της οδηγίας 80/778.

25 Δεδομένου ότι η Επιτροπή δεν έμεινε ικανοποιημένη από την ως άνω απάντηση, κοινοποίησε στην Ιρλανδία, στις 14 Ιουλίου 1999, αιτιολογημένη γνώμη διαλαμβάνουσα, κατ' αρχάς, την εκ μέρους των δημοσίων υδατοταμευτήρων μη τήρηση των μικροβιολογικών παραμέτρων 57 και 58 που καθορίζονται στο παράρτημα Ι της οδηγίας 80/778, ακολούθως, την εκ μέρους των δικτύων ομαδικής υδροδοτήσεως μη τήρηση των ιδίων παραμέτρων και, τέλος, την έλλειψη δεσμευτικότητας, όσον αφορά τα εν λόγω δίκτυα, της ιρλανδικής κανονιστικής ρυθμίσεως περί εφαρμογής της οδηγίας 80/778. Η Επιτροπή έταξε στην Ιρλανδία προθεσμία δύο μηνών από της κοινοποιήσεως της αιτιολογημένης γνώμης προκειμένου να συμμορφωθεί προς τη γνώμη αυτή.

26 Οι ιρλανδικές αρχές απάντησαν στην ως άνω αιτιολογημένη γνώμη με έγγραφο της 11ης Νοεμβρίου 1999. Με το εν λόγω έγγραφο, αναγνώρισαν την ύπαρξη δυσχερειών όσον αφορά τα δίκτυα ομαδικής υδροδοτήσεως και διαβεβαίωσαν εκ νέου την Επιτροπή ότι δεσμεύονταν να ενεργήσουν κατά τρόπο ώστε όλοι οι υδατοταμευτήρες να τηρούν τις καθοριζόμενες από την οδηγία 80/778 προδιαγραφές. Επιπλέον, οι ιρλανδικές αρχές παρέσχον διάφορα πληροφοριακά στοιχεία όσον αφορά τις ενέργειες που έγιναν για την εφαρμογή της οδηγίας στην Ιρλανδία, στοιχεία τα οποία συμπληρώθηκαν από έγγραφο της 18ης Ιανουαρίου 2000 και από ανακοινωθέν Τύπου της 27ης Μαρτίου 2000 του Ιρλανδικού Υπουργείου Περιβάλλοντος και Τοπικής Αυτοδιοικήσεως.

27 Η Επιτροπή, θεωρώντας παρά ταύτα ότι η παράβαση εξακολουθούσε να υφίσταται, άσκησε την παρούσα προσφυγή.

28 Με το υπόμνημα απαντήσεως, η Επιτροπή τροποποίησε τα αιτήματα της προσφυγής της, προκειμένου να εξασφαλιστεί η συνοχή προς το άρθρο 3, παράγραφος 2, στοιχείο β', της οδηγίας 98/83, εξαιρώντας από την παράβαση τα δίκτυα ομαδικής

υδροδοτήσεως με παροχή κάτω των 10 m^3 ημερησίως κατά μέσον όρο ή που εξυπηρετούν κάτω από 50 άτομα, εφόσον το νερό δεν λαμβάνεται από δημόσιο υδατοταμευτήρα και οι εξυπηρετούμενες εγκαταστάσεις δεν εμπλέκονται σε εμπορικές δραστηριότητες που περιλαμβάνουν την παροχή πόσιμου νερού στο κοινό.

Επί της προσφυγής

29 Εκ προοιμίου, πρέπει να εξεταστούν ορισμένες παρατηρήσεις που διατύπωσε η Ιρλανδία όσον αφορά τις περιστάσεις της παρούσας προσφυγής. Το εν λόγω κράτος μέλος προβάλλει ότι η διαδικασία λόγω παραβάσεως κινήθηκε αφού πέρασαν πολλά έτη μετά την εκ μέρους του κοινοποίηση στην Επιτροπή, το 1988, της νομοθεσίας του που αποσκοπούσε στο να εξασφαλιστεί η μεταφορά της οδηγίας 80/778 στο εσωτερικό δίκαιο.

30 Επιπλέον, όσον αφορά τα δημόσια δίκτυα υδροδοτήσεως, οι ποιοτικές προδιαγραφές του νερού που καθορίζονται από την οδηγία 80/778 τηρούνται κατ' ουσίαν και η Επιτροπή, θεωρώντας ότι τα δίκτυα πρέπει να είναι σύμφωνα κατά 100 % προς το σύνολο των παραμέτρων της ποιότητας των υδάτων που καθορίζονται από την εν λόγω οδηγία, στερείται ρεαλισμού.

31 Όσον αφορά τα δίκτυα ομαδικής υδροδοτήσεως, η παρούσα προσφυγή δεν λαμβάνει υπόψη ούτε τα σημαντικά διορθωτικά μέτρα τα οποία ελήφθησαν ούτε τους ιστορικούς και πολιτιστικούς λόγους που οδήγησαν στη δημιουργία των ως άνω δικτύων.

32 Συναφώς, έχει σημασία να υπομνησθεί ότι, κατά πάγια νομολογία, η Επιτροπή, στο πλαίσιο του άρθρου 226 ΕΚ, διαθέτει διακριτική ευχέρεια για την άσκηση προσφυγής λόγω παραβάσεως και δεν εναπόκειται στο Δικαστήριο να εκτιμήσει τη

σκοπιμότητα ασκήσεώς της (αποφάσεις της 21ης Ιανουαρίου 1999, C-207/97, Επιτροπή κατά Βελγίου, Συλλογή 1999, σ. I-275, σκέψη 24, και της 10ης Μαΐου 2001, C-152/98, Επιτροπή κατά Κάτω Χωρών, Συλλογή 2001, σ. I-3463, σκέψη 20).

33 Επιπλέον, πρέπει να υπογραμμιστεί ότι, κατά πάγια νομολογία, η ύπαρξη παραβάσεως πρέπει να εκτιμάται σε συνάρτηση με την κατάσταση του κράτους μέλους κατά τη λήξη της ταχθείσας με την αιτιολογημένη γνώμη προθεσμίας και ότι οι μεταβολές που επήλθαν στη συνέχεια δεν μπορούν να ληφθούν υπόψη από το Δικαστήριο (βλ., μεταξύ άλλων, αποφάσεις της 11ης Σεπτεμβρίου 2001, C-220/99, Επιτροπή κατά Γαλλίας, Συλλογή 2001, σ. I-5831, σκέψη 33, και της 30ής Μαΐου 2002, C-323/01, Επιτροπή κατά Ιταλίας, Συλλογή 2002, σ. I-4711, σκέψη 8). Εξ αυτού προκύπτει ότι, εν προκειμένω, η ύπαρξη των προβαλλομένων παραβάσεων πρέπει να εκτιμηθεί σε συνάρτηση με την κανονιστική ρύθμιση του 1988, όπως είχε αρχικώς, χωρίς να ληφθούν υπόψη οι πράξεις που στη συνέχεια τροποποίησαν και αντικατέστησαν την εν λόγω κανονιστική ρύθμιση.

Επί της αιτιάσεως που αντλείται από την εκ μέρους των δημοσίων υδατοταμιευτήρων μη τήρηση των μικροβιολογικών παραμέτρων 57 και 58 του παραρτήματος I της οδηγίας 80/778

34 Όσον αφορά τους δημόσιους υδατοταμιευτήρες, η Επιτροπή υποβάλλει περίληψη αντλούμενη από τις ετήσιες εκθέσεις, η οποία αποσκοπεί στο να καταδείξει, για κάθε έτος από το 1993 έως το 1998, την κατάσταση όσον αφορά τη μικροβιολογική μόλυνση για κάθε δημόσιο υδατοταμιευτήρα στην Ιρλανδία. Κατά την Επιτροπή, εξ αυτού προκύπτει ότι, για πολλούς από τους ως άνω υδατοταμιευτήρες, οι μικροβιολογικές παράμετροι 57 και 58 του παραρτήματος I της οδηγίας 80/778 αποτελούν αντικείμενο επανειλημμένων παραβάσεων. Επιπλέον, για ορισμένους από τους εν λόγω υδατοταμιευτήρες, οι συγκεντρώσεις σε κολοβακτηριοειδή κοπράνων είναι συχνά υψηλές.

35 Η Ιρλανδία δέχεται ότι δεν τηρήθηκαν οι απαιτήσεις της οδηγίας 80/778, αλλά προβάλλει ότι η ποιότητα του νερού των δημοσίων δικτύων είναι γενικά καλή, όπως

εκτίθεται στις διαδοχικές ετήσιες εκθέσεις. Παραδείγματος χάριν, στην ετήσια έκθεση του 1998 αναφέρεται ότι το 92 % των δειγμάτων που ελήφθησαν από τους δημόσιους υδατοταμευτήρες ήταν απαλλαγμένα από οποιοδήποτε κολοβακτηριοειδές και ότι το 95 % των εν λόγω δειγμάτων δεν περιείχε κολοβακτηριοειδή κοπράνων. Επιπλέον, η Ιρλανδία θεωρεί ότι πρέπει να εξειδικευθεί η ερμηνεία των στοιχείων που περιέχονται στις εν λόγω εκθέσεις, στο μέτρο που πολλά δείγματα δεν τηρούν τις προδιαγραφές αποκλειστικά λόγω της παρουσίας, γενικά σε μικρό αριθμό, ολικών κολοβακτηριοειδών, τα οποία δεν συνοδεύονται από κολοβακτηριοειδή κοπράνων. Στην περίπτωση αυτή, ο κίνδυνος προκλήσεως βλάβης στη δημόσια υγεία είναι πολύ χαμηλός. Η Ιρλανδία προσθέτει ότι κατά την περίοδο 1994 έως 1999 πραγματοποιήθηκαν σημαντικές επενδύσεις για τη βελτίωση της υδρεύσεως στο εν λόγω κράτος μέλος και ότι οι εν λόγω δαπάνες αναμένεται να τριπλασιαστούν στο πλαίσιο του προγράμματος που καλύπτει τα έτη 2000 έως 2006.

36 Πρέπει να επισημανθεί ότι δεν αμφισβητείται εν προκειμένω ότι, κατά την ημερομηνία εκπνοής της ταχθείσας με την αιτιολογημένη γνώμη προθεσμίας, ήτοι στις 14 Σεπτεμβρίου 1999, οι δημόσιοι υδατοταμευτήρες που απαριθμούνται από την Επιτροπή στο δικόγραφο της προσφυγής της δεν ανταποκρίνονταν προς τις μικροβιολογικές παραμέτρους 57 και 58 του παραρτήματος Ι της οδηγίας 80/778. Τα στοιχεία που επικαλέστηκε η Ιρλανδία, προκειμένου να αποδείξει ότι οι υπερβάσεις των οριακών τιμών των εν λόγω παραμέτρων είναι σχετικά μικρές, απλώς επιβεβαιώνουν το υποστατό των εν λόγω υπερβάσεων.

37 Εξάλλου, τα επιχειρήματα τα οποία αντλούνται από τις πρωτοβουλίες που ανέλαβε η Ιρλανδία με σκοπό τη βελτίωση της ποιότητας του πόσιμου νερού δεν ευσταθούν. Πράγματι, όσο σημαντικές και αν είναι οι προσπάθειες που κατέβαλε το εν λόγω κράτος μέλος για τη βελτίωση της ποιότητας του πόσιμου νερού στο έδαφός του, έχει σημασία να υπομνηστεί ότι, στον εν λόγω τομέα, το άρθρο 7, παράγραφος 6, της οδηγίας 80/778 δεν επιβάλλει απλώς καθήκον επιμελείας, αλλά υποχρέωση επιτεύξεως αποτελέσματος.

38 Όπως ήδη έκρινε το Δικαστήριο, από το άρθρο 7, παράγραφος 6, της οδηγίας 80/778 προκύπτει ότι τα κράτη μέλη οφείλουν να λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα, ώστε η ποιότητα του πόσιμου νερού να ανταποκρίνεται τουλάχιστον προς τις προδια-

γραφές που προβλέπει το παράρτημα Ι της εν λόγω οδηγίας. Οι μόνες παρεκκλίσεις από την ως άνω υποχρέωση είναι οι προβλεπόμενες από τα άρθρα 9, 10 και 20 της οδηγίας αυτής. Επομένως, η οδηγία επιβάλλει στα κράτη μέλη να ενεργούν κατά τρόπο ώστε να επιτυγχάνονται ορισμένα αποτελέσματα, χωρίς τα εν λόγω κράτη να μπορούν να επικαλούνται, πέραν των προβλεπομένων από την οδηγία παρεκκλίσεων, ιδιαίτερες περιστάσεις προκειμένου να δικαιολογήσουν τη μη τήρηση της ως άνω υποχρεώσεως. Κατά συνέπεια, το γεγονός ότι ένα κράτος μέλος έχει λάβει όλα τα ευλόγως δυνατά μέτρα δεν μπορεί να δικαιολογήσει τη μη εκπλήρωση της ανωτέρω υποχρεώσεως (βλ. απόφαση της 25ης Νοεμβρίου 1992, C-337/89, Επιτροπή κατά Ηνωμένου Βασιλείου, Συλλογή 1992, σ. I-6103, σκέψεις 21 έως 25).

39 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι η αιτίαση, η οποία αντλείται από την εκ μέρους των δημοσίων ταμιευτήρων πόσιμου νερού μη τήρηση των μικροβιολογικών παραμέτρων 57 και 58 του παραρτήματος Ι της οδηγίας 80/778, πρέπει να κριθεί βάσιμη.

Επί της αιτιάσεως που αντλείται από την εκ μέρους των δικτύων ομαδικής υδροδοτήσεως μη τήρηση των μικροβιολογικών παραμέτρων 57 και 58 του παραρτήματος Ι της οδηγίας 80/778

40 Όσον αφορά τα δίκτυα ομαδικής υδροδοτήσεως, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι τα εν λόγω δίκτυα εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας 80/778. Βάσει των στοιχείων που περιέχονται στις ετήσιες εκθέσεις για τα έτη 1993 έως 1998, η Επιτροπή υπέβαλε περίληψη στην οποία μνημονεύονται ορισμένα από τα ως άνω δίκτυα, τα οποία δεν τηρούν τις μικροβιολογικές παραμέτρους 57 και 58 του παραρτήματος Ι της οδηγίας 80/778. Επιπλέον, η Επιτροπή στηρίζεται επί καταγγελιών οι οποίες αφορούν ειδικά την περιοχή του Ballycroy, καθώς και επί της ανταλλαγής αλληλογραφίας, η οποία επακολούθησε, μεταξύ της Επιτροπής και των ιρλανδικών αρχών, προκειμένου να υποστηρίξει ότι το νερό των δικτύων ομαδικής υδροδοτήσεως στην περιοχή αυτή είναι μολυσμένο. Δεδομένου ότι από τις εν λόγω εκθέσεις, καθώς και από την ανταλλαγή αλληλογραφίας σχετικά με την κατάσταση στο Ballycroy, προκύπτει ότι πολλά δίκτυα ομαδικής υδροδοτήσεως στην Ιρλανδία δεν τηρούν τις παραμέτρους 57 και 58, η Επιτροπή θεωρεί ότι το κράτος μέλος αυτό παρέβη τις

υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 7, παράγραφος 6, και 19 της οδηγίας 80/778. Συναφώς, οι πρωτοβουλίες που ανέλαβαν οι ιρλανδικές αρχές για την τήρηση της εν λόγω οδηγίας είναι ανεπαρκείς, καθόσον οι ιρλανδικές αρχές δεν είναι σε θέση να εξασφαλίσουν την τήρηση των ανωτάτων αποδεκτών συγκεντρώσεων που έχουν καθοριστεί για τα ολικά κολοβακτηριοειδή και για τα κολοβακτηριοειδή κοπράνων.

41 Η Ιρλανδία προβάλλει ότι η οδηγία 80/778 δεν έχει εφαρμογή επί των δικτύων ομαδικής υδροδοτήσεως. Στην απόφαση της 5ης Ιουλίου 1990, C-42/89, Επιτροπή κατά Βελγίου (Συλλογή 1990, σ. I-2821, σκέψεις 17 έως 19), το Δικαστήριο έκρινε ότι η εν λόγω οδηγία εφαρμόζεται μόνον επί του πόσιμου νερού και όχι επί του νερού που προέρχεται από ιδιωτικούς υδατοταμευτήρες, μεταξύ των οποίων πρέπει να συμπεριληφθούν τα δίκτυα ομαδικής υδροδοτήσεως.

42 Όσον αφορά τις πρωτοβουλίες που ανέλαβαν οι ιρλανδικές αρχές με σκοπό την τήρηση των επιταγών της οδηγίας 80/778, η Ιρλανδία προβάλλει ότι τα γεωργικά λύματα και τα λύματα που προέρχονται από διάσπαρτες ή συγκεκριμένες πηγές (σταύλους, σηπτικές τάφρους, φρεάτια ενσιρώσεως, κ.λπ.) αποτελούν τις κύριες αιτίες ρυπάνσεως των επιφανειακών και των υπογείων υδάτων στις αγροτικές περιοχές. Το πρόβλημα αυτό αντιμετωπίζεται σε πολλά επίπεδα μέσω μιας ολοκληρωμένης εθνικής πολιτικής, η οποία περιλαμβάνει σειρά λεπτομερειακών μέτρων. Η Ιρλανδία υπογραμμίζει την αποτελεσματικότητα των εν λόγω μέτρων προστασίας των πηγών και προβάλλει ότι τα μέτρα αυτά συνάδουν πλήρως προς τις κατευθυντήριες κοινοτικές αρχές σχετικά με το περιβάλλον. Εξάλλου, στις περισσότερες περιπτώσεις, τα ως άνω μέτρα χρηματοδοτούνται στο πλαίσιο των διαρθρωτικών ταμείων και του ταμείου συνοχής της Ευρωπαϊκής Ενώσεως.

43 Πρέπει να επισημανθεί, ευθύς εξ αρχής, ότι η Ιρλανδία δεν αμφισβητεί ότι τα δίκτυα ομαδικής υδροδοτήσεως, τα οποία αφορά η προσφυγή που άσκησε η Επιτροπή, δεν τηρούν τις μικροβιολογικές παραμέτρους 57 και 58 του παραρτήματος I της οδηγίας 80/778.

44 Η Ιρλανδία αμφισβητεί, κατ' ουσίαν, τη δυνατότητα εφαρμογής της οδηγίας 80/778 στα ως άνω δίκτυα. Συναφώς, είναι αληθές ότι, στη σκέψη 17 της προπαρατεθείσας αποφάσεως της 5ης Ιουλίου 1990, Επιτροπή κατά Βελγίου, το Δικαστήριο έκρινε ότι η ως άνω οδηγία εφαρμόζεται μόνον στο παραδιδόμενο προς πόση, καθώς και στο χρησιμοποιούμενο στα τρόφιμα από επιχειρήσεις τροφίμων νερό, ενώ το προερχόμενο από ιδιωτικούς υδατοταμευτήρες νερό δεν εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της. Για την ερμηνεία της εκφράσεως «ιδιωτικοί υδατοταμευτήρες» στο πλαίσιο της εν λόγω αποφάσεως, έχει σημασία να υπομνηστεί ότι η απόφαση αυτή αφορούσε εθνική διάταξη για τη μεταφορά της οδηγίας 80/778 στο εσωτερικό δίκαιο, η οποία εξαιρούσε από το πεδίο εφαρμογής της το νερό που αντλούν φυσικά πρόσωπα από φρέατα για οικιακή χρήση. Από τις σκέψεις 18 και 19 της ίδιας αποφάσεως προκύπτει ότι η εν λόγω απόφαση στηρίζεται στη διάκριση μεταξύ του νερού που προέρχεται από ιδιωτικούς υδατοταμευτήρες και του νερού που παραδίδεται προς πόση. Επομένως, η εξαίρεση που έγινε δεκτή με την εν λόγω απόφαση πρέπει να εκληφθεί υπό την έννοια ότι περιορίζεται στα φρέατα και τους λοιπούς ιδιωτικούς υδατοταμευτήρες, από όπου ο ιδιώτης αντλεί απευθείας το νερό για δική του χρήση. Αντιθέτως, μια κατάσταση στην οποία το νερό διοχετεύεται σε πολλούς χρήστες μέσω δικτύου διανομής εμπίπτει σαφώς στην έννοια της παραδόσεως του νερού προς πόση και, κατά συνέπεια, στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας 80/778. Συγκεκριμένα, σε αντίθεση με το νερό που λαμβάνει και χρησιμοποιεί ένας ιδιώτης για δική του χρήση, το νερό που διοχετεύεται μέσω δικτύου σε πολλούς χρήστες υπόκειται σε διαδικασίες λήψεως και διανομής που έχουν ως αποτέλεσμα να μην υφίσταται ατομικό έλεγχο εκ μέρους όλων των χρηστών του.

45 Συνεπώς, τα δίκτυα ομαδικής υδροδοτήσεως εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας 80/778. Συναφώς, δεν έχει σημασία αν η επίμαχη εγκατάσταση εξυπηρετεί περιορισμένο αριθμό καταναλωτών, εφόσον η εγκατάσταση αυτή χαρακτηρίζεται από την εκμετάλλευση ενός δικτύου διανομής.

46 Η ως άνω ερμηνεία δεν αναιρείται από το γεγονός ότι τα δίκτυα ομαδικής υδροδοτήσεως έχουν μάλλον τη μορφή του trust ή εταιρίας, παρά δημοσίου οργανισμού. Συγκεκριμένα, τα δίκτυα αυτά, ανεξαρτήτως νομικής μορφής, χαρακτηρίζονται από το γεγονός ότι το νερό που διοχετεύεται στους χρήστες μέσω των εν λόγω δικτύων δεν υφίσταται ατομικό έλεγχο εκ μέρους των χρηστών του.

47 Τα μέτρα τα οποία έλαβε η Ιρλανδία με σκοπό τη βελτίωση της ποιότητας του νερού που παρέχουν τα δίκτυα ομαδικής υδροδοτήσεως δεν δύνανται, για τους λόγους που εκτίθενται στις σκέψεις 37 και 38 της παρούσας αποφάσεως, να δικαιολογήσουν τη μη εκπλήρωση της ανωτέρω υποχρεώσεως.

48 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι η αιτίαση που αντλείται από τη μη τήρηση, εκ μέρους των δικτύων ομαδικής υδροδοτήσεως, των μικροβιολογικών παραμέτρων 57 και 58 του παραρτήματος I της οδηγίας 80/778 είναι βάσιμη.

Επί της αιτιάσεως ότι η ιρλανδική κανονιστική ρύθμιση περί εφαρμογής της οδηγίας 80/778 δεν είναι σύμφωνη προς την οδηγία

49 Η Επιτροπή θεωρεί ότι η ιρλανδική νομοθεσία περί εφαρμογής της οδηγίας 80/778, ήτοι η κανονιστική ρύθμιση του 1988, δεν αποδίδει τον δεσμευτικό χαρακτήρα των επιταγών του παραρτήματος I της οδηγίας αυτής όσον αφορά τα δίκτυα ομαδικής υδροδοτήσεως. Κατά την Επιτροπή, η εν λόγω οδηγία δεν αφήνει καμία αμφιβολία ως προς τον δεσμευτικό χαρακτήρα του παραρτήματος I. Εντούτοις, η κανονιστική ρύθμιση του 1988 δεν προβλέπει σαφώς και απερίφραστα ότι κάθε νομικό πρόσωπο υποχρεούται να εξασφαλίζει ότι το νερό που διανέμεται μέσω των ιρλανδικών δικτύων υδροδοτήσεως ανταποκρίνεται στις απαιτήσεις του εν λόγω παραρτήματος. Ουδεμία ευθεία υποχρέωση επιβάλλεται στις διανέμουσες εταιρίες ή στα διανέμοντα trusts όσον αφορά την τήρηση των ως άνω επιταγών. Κατά συνέπεια, η Επιτροπή εκτιμά ότι η Ιρλανδία παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 7, παράγραφος 6, 18 και 19 της οδηγίας 80/778.

50 Η Ιρλανδία προβάλλει ότι η παρούσα αιτίαση στηρίζεται στην παραδοχή ότι οι επιταγές της οδηγίας 80/778 εφαρμόζονται στα δίκτυα ομαδικής υδροδοτήσεως. Η Ιρλανδία αμφισβητεί την ως άνω ερμηνεία για τους ίδιους λόγους με εκείνους που εκτίθενται στη σκέψη 41 της παρούσας αποφάσεως.

51 Επιπλέον, η Ιρλανδία ισχυρίζεται ότι, βάσει του άρθρου 6, παράγραφος 3, του Local Goverment (Sanitary Services) Act, που εκδόθηκε το 1962, οι υγειονομικές αρχές έχουν την εξουσία να αγοράζουν εγκαταστάσεις υδρεύσεως, οσάκις τα άτομα που διαθέτουν το δικαίωμα να πωλούν τις εν λόγω εγκαταστάσεις υποβάλλουν, στο σύνολο ή στην πλειονότητά τους, σχετικό αίτημα, και οσάκις οι ως άνω εγκαταστάσεις υδρεύσεως βρίσκονται σε καλή κατάσταση λειτουργίας και συντηρήσεως.

52 Πρέπει να επισημανθεί ότι, για τους λόγους που διευκρινίζονται στις σκέψεις 44 έως 46 της παρούσας αποφάσεως, η οδηγία 80/778 εφαρμόζεται επί των δικτύων ομαδικής υδροδοτήσεως. Δυνάμει των άρθρων 7, παράγραφος 6, 18 και 19 της εν λόγω οδηγίας, η Ιρλανδία είχε κατά συνέπεια την υποχρέωση να εξασφαλιστεί ο δεσμευτικός χαρακτήρας του παραρτήματος Ι της ως άνω οδηγίας έναντι των εν λόγω δικτύων.

53 Ωστόσο, σε περίπτωση μη τηρήσεως των ποιοτικών παραμέτρων, το άρθρο 8 της κανονιστικής ρυθμίσεως του 1988 προβλέπει μόνον την προειδοποίηση των χρηστών σε περίπτωση ανεπιτρέπτου κινδύνου για τη δημόσια υγεία και τη σύσταση για τη λήψη μέτρων με σκοπό τη βελτίωση της ποιότητας του νερού. Επιβάλλεται η διαπίστωση ότι οι διατάξεις αυτές είναι ανεπαρκείς προκειμένου να εξασφαλιστεί ο δεσμευτικός χαρακτήρας του παραρτήματος Ι της εν λόγω οδηγίας.

54 Συναφώς, δεν ασκεί επιρροή το αν, κατά τον Local Government (Sanitary Services) Act, οι υγειονομικές αρχές δύνανται να αγοράζουν εγκαταστάσεις υδρεύσεως, οσάκις τα άτομα που διαθέτουν το δικαίωμα να πωλούν τις εν λόγω εγκαταστάσεις υποβάλλουν, στο σύνολο ή στην πλειονότητά τους, σχετικό αίτημα στις ως άνω αρχές. Συγκεκριμένα, η εξουσία αυτή δεν έχει ως αποτέλεσμα να καθίστανται δεσμευτικές οι σχετικές με την ποιότητα του νερού παράμετροι, εφόσον η άσκησή της έχει καθαρά δυνητικό χαρακτήρα και χωρεί μόνον κατόπιν αιτήσεως των οικείων διοικουμένων.

55 Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι είναι βάσιμη η αιτίαση ότι η ιρλανδική κανονιστική ρύθμιση περί εφαρμογής της οδηγίας 80/778 δεν είναι σύμφωνη προς την εν λόγω οδηγία.

56 Εν όψει του συνόλου των προεκτεθέντων, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η Ιρλανδία:

— μη διασφαλίζοντας την τήρηση των βιολογικών παραμέτρων 57 (ολικά κολοβακτηριοειδή) και 58 (κολοβακτηριοειδή κοπράνων) που καθορίζονται στο παράρτημα I της οδηγίας 80/778 όσον αφορά ορισμένα δημόσια δίκτυα παροχής ύδατος και ορισμένα δίκτυα ομαδικής υδροδοτήσεως (πλην εκείνων που παρέχουν κάτω από 10 m^3 ύδατος ημερησίως κατά μέσο όρο ή που εξυπηρετούν κάτω από 50 άτομα, εκτός αν το νερό διατίθεται στο πλαίσιο εμπορικής ή δημόσιας δραστηριότητας), τα οποία προσδιορίζονται στις επίσημες εκθέσεις σχετικά με το πόσιμο νερό και στην αλληλογραφία που αφορά την περιοχή του Ballycroy, και

— μη λαμβάνοντας υπόψη, με τη ρύθμιση που θέσπισε για την εφαρμογή της εν λόγω οδηγίας, τον δεσμευτικό χαρακτήρα των απαιτήσεων του παραρτήματος I αυτής όσον αφορά τα δίκτυα ομαδικής υδροδοτήσεως,

παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 7, παράγραφος 6, 18 και 19 της εν λόγω οδηγίας.

Επί των δικαστικών εξόδων

57 Κατά το άρθρο 69, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπήρχε σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Δεδομένου ότι η Επιτροπή ζήτησε την καταδίκη της Ιρλανδίας στα δικαστικά έξοδα και η δεύτερη ηττήθηκε, η Ιρλανδία πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (έκτο τμήμα)

αποφασίζει:

1) Η Ιρλανδία,

— μη διασφαλίζοντας την τήρηση των βιολογικών παραμέτρων 57 (ολικά κολοβακτηριοειδή) και 58 (κολοβακτηριοειδή κοπράνων) που καθορίζονται στο παράρτημα Ι της οδηγίας 80/778/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 15ης Ιουλίου 1980, περί της ποιότητας του πόσιμου νερού, όσον αφορά ορισμένα δημόσια δίκτυα παροχής ύδατος και ορισμένα δίκτυα ομαδικής υδροδοτήσεως (πλην εκείνων που παρέχουν κάτω από 10 m^3 ύδατος ημερησίως κατά μέσο όρο ή που εξυπηρετούν κάτω από 50 άτομα, εκτός αν το νερό διατίθεται στο πλαίσιο εμπορικής ή δημόσιας δραστηριότητας), τα οποία προσδιορίζονται στις επίσημες εκθέσεις σχετικά με το πόσιμο νερό και στην αλληλογραφία που αφορά την περιοχή του Ballycroy (Ιρλανδία), και

— μη λαμβάνοντας υπόψη, με τη ρύθμιση που θέσπισε για την εφαρμογή της εν λόγω οδηγίας, τον δεσμευτικό χαρακτήρα των απαιτήσεων του παραρτήματος Ι αυτής όσον αφορά τα δίκτυα ομαδικής υδροδοτήσεως,

παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 7, παράγραφος 6, 18 και 19 της εν λόγω οδηγίας.

2) Καταδικάζει την Ιρλανδία στα δικαστικά έξοδα.

Puissochet Schintgen Σκουρής

Macken Cunha Rodrigues

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 14 Νοεμβρίου 2002.

Ο Γραμματέας

R. Grass

Ο Πρόεδρος του έκτου τμήματος

J.-P. Puissochet